

Arran de la proposta que han fet els pares de nens prematurs, exposo la meva opinió professional.

Considero molt encertat “retenir” un any l'entrada a l'escola, als nens prematurs que no hagin pogut estructurar els requisits per afrontar amb garanties l'aprenentatge acadèmic previst en Educació Infantil. Cal partir d'una important premissa neurològica: perquè es produeixi l'aprenentatge és necessari que l'estructura cerebral (sensori, circuits i àrees cerebrals) estigui preparada per fer-ho.

Per iniciar l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura, és necessari tenir una bona coordinació motriu dels moviments gruixuts i fins, tenir un correcte nivell d'atenció, dinàmica rítmica estable, llenguatge comunicatiu, i el més important, haver iniciat un sòlid procés de l'organització lateral.

La retenció és la primera mesura que s'ha de prendre per disminuir l'escandalós nombre de nens amb fracàs escolar. Quan un nen/a inicia l'aprenentatge acadèmic amb dificultat, es produeix una resposta natural, la falta de motivació.” *No m'interessa perquè em costa molt*”. A més és difícil, tenint en compte l'alta velocitat d'exigència actual en l'adquisició dels aprenentatges, recuperar les diferències existents amb els nascuts en el mateix any. S'inicia un camí tortuós.

En l'actualitat és molt difícil, per problemes administratius, repetir curs fins que no s'arriba al final del segon curs de Primària, en finalitzar l'etapa inicial. Cinc cursos (3 de Infantil i 2 de Primària) d'experimentar el fracàs, de ser diferent als altres, no aconseguir els objectius previstos en el curs... I quan tens, amb més o menys dificultat, el teu grup d'amics, has de repetir i veure com s'allunyen.

Considero que aquesta mesura, la retenció, ha de ser més àmplia i aplicar-se a altres col·lectius.

S'ha d'aplicar als nens adoptats després d'haver complert l'any d'edat. Freqüentment no han tingut un normal procés d'estimulació i organització sensopsicomotriu, a part de la baixa atenció emocional.

Nens amb desenvolupament lent, psicomotricitat enlentida per quadres de

hipotonía, metabolopatías, immaduresa, nens amb retard maduratiu per haver sofert operacions quirúrgiques importants durant els primers mesos de vida, intoleràncies alimentaries que han afeblit el seu procés de creixement.

No cal oblidar als nens que per múltiples raons presenten un important retard en l'aparició de la parla. No cal oblidar que la lectoescriptura és una especialització cultural del llenguatge.

I per últim, un altre col·lectiu a considerar, és el dels nascuts en l'últim trimestre de l'any.

Per la meva experiència professional de més de 30 anys atenent a nens amb dificultats en el desenvolupament i en l'aprenentatge, dissenyant programes de reorganització neurofuncional individuals i específics per a cada nen, (potenciant la coordinació motora, organitzant una bona lateralitat, indicant entrenament visual, estimulació auditiva... segons les necessitats de cada cas), puc afirmar que freqüentment les dificultats escolars es deriven d'una mala organització de les bases del desenvolupament durant els primers anys de vida.

Estic convençut que aquesta adaptació disminuirà el nombre de nens que comencen a viure l'escola a la defensiva, no gaudin de l'aprenentatge, temen el fracàs, tenint episodis d'ansietat, tenint poc interès, li posen poca atenció a les tasques acadèmiques... Un bon equilibri emocional ha de ser el primer objectiu educatiu, aconseguir ràpids aprenentatges acadèmics és totalment secundari.

Crec que la retenció és una excel·lent proposta i tant de bo que la Conselleria d'Ensenyament ho apliqui en breu en tots el casos esmentats.

Dr. Jordi Catalán